

**ANAYASA MAHKEMESİ,
SAHTE FATURA KULLANIMINA İLİŞKİN DAVADA
BAŞKA MAHKEMELER TARAFINDAN VERİLEN
KARARLARIN DİKKATE ALINMAMASININ
HAKKANİYETE UYGUN YARGILANMA HAKKINI
İHLAL ETMEDİĞİNE KARAR VERDİ**

ÖZET

Anayasa Mahkemesi'nin 2017/30526 başvuru numaraları bireysel başvuruya ilişkin 18.11.2020 tarihinde verdiği ve 20.01.2021 tarihli ve 31370 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan kararıyla sahte fatura kullanma sebebiyle kesilen vergi ziyaı cezasının iptali istemiyle açılan davada;

“fatura düzenleyicisi mükellefin faaliyetinin gerçek olduğu yolunda başka mahkemeler tarafından verilen kararların dikkate alınmamasının hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edilmediğine”

karar verdi.

Kararın gerekçesi olarak ise Anayasa Mahkemesi'nin bir üst temyiz mercii niteliğinde olmadığı dolayısıyla başvuruçunun iddialarının mahkemelerce delillerin değerlendirilmesi ve hukuk kurallarının yorumlanmasına ilişkin olduğu, mahkemenin karar gerekçesinde bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik olmadığından, başvuruçunun iddiasının açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verdi.

Anayasa Mahkemesi'nin 2017/30526 başvuru numaraları bireysel başvuruya ilişkin 18.11.2020 tarihinde verdiği ve [20.01.2021 tarih ve 31370 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan kararıyla](#) sahte fatura kullanma sebebiyle kesilen vergi ziyayı cezasının iptali istemiyle açılan davada fatura düzenleyicisi mükellefin faaliyetinin gerçek olduğu yolunda başka mahkemeler tarafından verilen kararların dikkate alınmamasının hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edilmediğine karar vermiştir.

Başvurucu hakkında 2013 yılında 2010 yılındaki faaliyetlerine ilişkin olarak vergi incelemesi yapılmıştır. İnceleme sonucunda, sahte fatura tespiti gerçekleşmiş ve 30.12.2015 tarihinde cezalı katma değer vergisi tarhiyatı tebliğ edilmiştir. Başvurucunun tarhiyatın iptali için açtığı dava İstanbul 14. Vergi Mahkemesi'nce reddedilmiştir. Mahkeme, başvurucu şirketin defter ve belgelerini ibraz etmediğini, 2010, 2011 ve 2012 yıllarındaki alışlarının %98'i hakkında sahte belge düzenleme yönünde olumsuzluk bulunan mükelleflerle ticari faaliyetin gerçekleştiğini, hakkında olumsuzluk bulunmayan bir kurumdan yapılan alımların ise toplam alımların binde 7'sine tekabül ettiğini, bu nedenle şirketin gerçek ticari muamele gerçekleştirmediğinin kabulünün gerektiği sonucuna ulaşmıştır. Başvurunun istinaf başvurusunu değerlendiren İstanbul Bölge İdare Mahkemesi ise 28.12.2016 tarihinde İstanbul 14. Vergi Mahkemesi kararını kaldırmış ve davayı kabul etmiştir. Bölge İdare Mahkemesi, şirketin yapılan yoklamalarında aktif olarak faaliyet gösterdiğinin, işçilerinin bulunduğu ve sahte fatura düzenlediğine yönelik yeterli ve somut tespit bulunmaması karşısında şirket tarafından indirim konusu yapılan katma değer vergilerinin yer aldığı faturaların gerçek bir alım satıma dayalı olmadığı sonucuna ulaşılmasının mümkün olmadığını belirtmiştir.

Davalı idarenin 9.2.2017 tarihli karar düzeltme talebi sonrasında ise Bölge İdare Mahkemesi, karar düzeltme talebinin kısmen kabulüne karar vermiştir. Sonuç olarak başvurucunun davasının bir kat vergi ziyayı cezalı katma değer vergisi tarhiyatına ilişkin kısmı reddedilmiştir. Başvurucu 2.8.2017 tarihinde Anayasa Mahkemesi'nde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucu, aynı mükelleften alınan faturalarla ilgili yapılan tarhiyatlara karşı başka şirketler tarafından açılan davalarda verilen kararlardan bahsederek aynı maddi olduğunun farklı değerlendirilmesinin adil yargılanmaya aykırılık teşkil ettiğini iddia etmiştir. Emsal kararlarda şirketin sahte fatura düzenleyicisi olmadığı, dolayısıyla bu faturalara bağlı olarak kesilen vergi cezalarının iptal edilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Bu kapsamda bariz takdir hatası bulunduğunu adil yargılanma hakkının ve eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Anayasa Mahkemesi ise benzer konularda aynı derecedeki yargı mercileri arasındaki içtihat farklılıkları tek başına adil yargılanma hakkının ihlali niteliğinde kabul edilemeyeceği gibi, derece mahkemeleri veya temyiz mercilerinin, uyuşmazlıklara ilişkin olarak, tarafların talepleri ve delilleri arasındaki yorum farklılıkları da tek başına adil yargılanma hakkının ihlali niteliğinde kabul edilemeyeceğinden hareketle sahte fatura kullanma sebebiyle kesilen vergi ziyayı cezasının iptali istemiyle açılan davada fatura düzenleyicisi mükellefin faaliyetinin gerçek olduğu yolunda başka mahkemeler tarafından verilen kararların dikkate alınmamasının hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edilmediğine karar vermiştir.

Kararın tam metnine "[Anayasa Mahkemesinin 18/11/2020 Tarihli ve 2017/30526 Başvuru Numaralı Kararı](#)" linkinden ulaşabilirsiniz...

Saygılarımızla...